

1. Törökhoppány régen és most. (1)

Ha most az öreg dédnagyapám fel ébredne bizony hiába törölgetné a szemét, rárná a fejét, hogy gyerekek ne hazudjatok, mert ez nem a régi Törökhoppány, mert még a templomunk tornya se az ami akkor volt mikor ő élt, arról se ismerne rá.

Lát még én magam is, mikor a hegytetőről nézem a falu tájképet szinte csodálkozom, hogy mekkorát is változott akkor képezt amikor még én is olyan iskolás kis lány voltam.

A régi nád, és rúpós házak, a füstös kis konyhákal úgy el tűntek mintha nem is lettek volna, pedig voltak, még nekünk is.

Es mikor az őni erős idő beköszöntött, Törökhoppány egy feneketlen sártengeré változott, kivált a mi utcánk, és a templom aluli részek, még az üres kocsi se bírta el akár milyen lö, elült az egész kocsi a sárba.

Még a felső rész a templom fölül ahogyan egy járható volt, de ott is csuta kővek voltak lerakva, hogy lehetesen át járni a tulsó oldalra.

Mi a falu végén laktunk, az iskolába a kertek alatt, vagy a patak ^{partján} jártunk, vagy elmetem Kétfőn reggel, este az unóka bátyám fel fogott a hátára, Lombaticig arakniál voltam, mert ők ott laktak a felső várnak nevezeti részen onnan könnyebb volt el menni az iskolába.

Demég az is megesett hogy a csizmám száran felt be a sár, örültünk ha megfagyot, akkor bátran járhatunk

járítás a patak partján

folylatás

② folytatás az előző lopról.

②

De a tavaszi olvadásokor az amugyis teknős résekben, a perneszi patak mentén, mint egy tenger, csak úgy hömpölgöt a víz, teknőkel csónakáztak a fiatalok.

Bizony a hegyre kimerü nem igen lehettél, el volt vágva a falutól még a túlsó rész is, voltak akik lóval mentek át.

És most, a köves út mint sűrű kigyó, hanyarog minden felől, buszok mennek, jönnek, majd minden órában, erre, arra, a járda betonos, égnek a vízyajók, minden felé. Az utcán a törpe virmű kútja, majd minden háznál bevon veretve, tévé, dorombból, rádió, a perneszi patak vize is mederke sörítve, építik tovább a köves utat, a templom alatt.

És sok új ház ami mostanába épült, a tanács ház, a kultúr, a napközi, a mű emlék templom teljesen újá építve, pedig már sokan meghurták felette a lélek harangot, mert nagyon rossz állapotba volt, de akör ^{és} még

1964. Jött egy fiatal orvos, akinek első dolga az volt hogy végig járta a falut, hun mit lehetne javítani az ő munkájával jött létre a virmű, és még sok olyan ami Barbél doktor urat emlegeti a jövő nemzedék előtt.

Talán még maga se tudja hány betege van naponta, a falusiakat még este se resteli végig járni, talán nem is tudna nyugodtan lefeküdni adig.

B) Folytatás a 2 lapról.

(5)

Lóval a doktor ír olyan egy ember, aki elöt le a kalapal, együtt a tanács elnökel, a tagokkal mind azon fáradoztak hogy minél nebi tegyék a falunkat.

1969 évben egy új plébános is kaptuk, ő is bele kapcsolódott az ügybe, érintkezésbe került a mi emlék bizottságal, bizony mindent megtet ami csak köle tettet hogy újra szép legyen ami his templomunk. Es most be pucolva meg javitva, elő sövényel bekerítve.

hirdeti a Fóth Alojós plébános fáradságát, de még a plébánia lakás is, mert bizony mikor ide jött, egy igen régi kopot lakása volt, de hát elöte nem volt lehetetlen, adig ment még nem sikerült.

Szíven megbeszélte az elnökkel a tanáccsal, és azt a régi házat át adta, és neki házá odébb építettek egy másikat helyete, oda meg egy vegyes boltot épültek

Most meg a naphőri, és az iskola romsóságába épül egy nagy épület, úgy mondják torna terem, de még csak a falai állnak.

Lóval akora a különbség a régi, és a mostani helyzet között mint régen mondták, ég és föld, és ha én

Most elmondanám, hogyan volt mikor még én
jártam az iskolába, azt mondanék, de jól tud ez
a mama hazudni, pedig így volt, akor bizony így.
Most meleg ebédet kapnak, tíz percre elmehetnek a
boltba, van pénzük, de nekünk nem volt ám akor.
Bár ennek csak örülni lehet, hogy most így van,
hogy mindenkinek van mindene, szép ruhája lakása.

Es most utójára még a Zana családnak ilik a köszönet
akik szintén Koppányiak voltak, különösen a Ferinek
ő is azon volt hogy meg kísüljön úgy ahogyan csak
lehet, és holla Isten sikerült is.

Ezer köszönet érte neki is, és családjának a süleinek,
mindenki csak hállával emlegeti őket majd az Isten
megfizeti nekik, amiért az ő dicsőségére csinálták.

Erőt, egészséget jó nevelését, és sok sikert a többi
munkájukhoz és kitartást.

Ezt kívánják Bussákiék

Török Koppány 1976 X/11